

Domnului ministru al educației, prof. dr. Daniel-Ovidiu David

Domnule ministru,

Asociația Profesorilor de Limba Germană din România (APLGR) v-a transmis anterior un punct de vedere referitor la planurile-cadru (atașat [aici](#)) și, după aprobarea acestora, ne menținem punctul de vedere formulat anterior: acestea sunt contrare atât interesului elevilor, cât și **Legii învățământului preuniversitar**, care prevede probe de bacalaureat pentru două limbi moderne, la un nivel care nu poate fi asigurat prin numărul de ore prevăzut. Indiferent de nivelul de competențe lingvistice cu care vin elevii în clasa a IX-a (uneori 0, pentru că liceul nu are în oferta educațională limba 2 învățată anterior!), exersarea unor competențe cu o frecvență de o dată pe săptămână (o oră) este iluzorie. Astfel, în practică, nici măcar elevii care au început învățarea limbii 2 cu 2 ore pe săptămână în clasa a V-a nu vor putea atinge nivelul A2, minim la bacalaureat, în clasa a XII-a, la profilul real, unde vor avea numai 1 oră pe săptămână. Iar elevii de la liceele cu învățare în limbile minorităților naționale, de la profilul real, care ar putea începe învățarea limbii moderne 2 în clasa a IX-a, nu vor mai opta pentru învățarea acestei limbi, din cauză că aceasta ar duce, conform legii, la susținerea bacalaureatului la nivelul A2, imposibil de atins în 4 ani cu o oră pe săptămână. De asemenea, diferențierea între profilurile real și umanist în privința orelor alocate limbilor moderne ne plasează într-o logică de secol XIX, în care limbile străine ar fi necesare pentru studii filologice și nu pentru comunicare. În realitate, interesul pentru limba germană cel puțin, este mult mai mare la clasele cu profil real, ceea ce corespunde cu intențiile de studii ale elevilor.

Recentele măsuri în ceea ce privește normele didactice afectează stabilitatea sistemului de educație, implicit și a profesorilor de limba germană, deși noi suntem într-o situație avantajată: cu siguranță cunoașteți numeroase școli care și-ar dori să introducă învățarea limbii germane, dar nu găsesc profesori. Prin urmare, și în această privință, la fel ca în cazul planurilor-cadru, nu poate fi pus la îndoială faptul că punctul nostru de vedere vizează în primul rând interesul elevilor și interesul României pe termen lung.

Considerăm regretabil faptul că ați lansat sau sprijinit unele atacuri generale la adresa profesorilor în ultimele luni, ale căror consecințe le vor plăti, pe termen mediu și lung, copiii acestei țări. Într-o țară în care profesia didactică este prea puțin atractivă de cel puțin 35 de ani (de fapt, și în perioada comunistă a fost mai puțin căutată decât restul domeniilor care presupuneau studii universitare), atractivitatea profesiei a scăzut și mai mult în ochii publicului larg ca urmare a acestor atacuri. Și mai puțini copii și tineri se vor gândi să devină profesori, și mai greu va fi să atragem personal de calitate în acest domeniu, și mai mult, într-un cerc vicios, va avea de suferit imaginea publică a cadrelor didactice, pe care le-ați denigrat chiar și dumneavoastră.

Prin demotivarea profesorilor, rezultată în urma acestor atacuri, la fel ca și prin creșterea normei didactice, ați afectat disponibilitatea cadrelor didactice de a desfășura acele activități care nu sunt strict obligatorii, cum ar fi activitățile extrașcolare, desfășurarea de proiecte și parteneriate la nivel național și internațional, și care au un impact semnificativ asupra educației copiilor și tinerilor. Profesorii obișnuiți să se implice în mod real sunt cei mai afectați de această demotivare.

În cazul profesorilor cu gradul didactic I și vechime peste 25 de ani (destul de numeroși), creșterea normei didactice a fost de 25% (de la 16 la 20 de ore), ceea ce reprezintă și o formă de lipsă de respect prin eliminarea unei prevederi care recunoștea stabilitatea personalului într-un sistem afectat de multe neajunsuri. În condițiile de relativă „îmbătrânire” a personalului didactic, în condițiile în care numeroșii „decreței” se apropie de vârsta pensionării, măsurile dumneavoastră îi vor determina pe mulți dintre aceștia să se folosească de orice oportunitate pentru a pleca din sistem și/sau să se pensioneze, chiar și anticipat. Impactul va fi enorm, nu doar statistic, ca număr de profesori, ci și în privința calității: aceștia sunt ultimii profesori care au fost calificați într-un sistem foarte concurențial, cu un număr mic de locuri la facultăți, deci cu un nivel de disciplină mentală și gândire critică obținut în condiții de eforturi intelectuale susținute. În generațiile următoare, ca urmare a creșterii oportunităților pentru profesii mai atractive financiar și ca urmare a creșterii numărului de locuri disponibile pentru studii universitare, nu este un secret pentru nimeni, calitatea resursei umane a scăzut, iar procentul celor cu un nivel ridicat de disciplină mentală și rezistență la efort intelectual a scăzut foarte mult. În condițiile noilor provocări, de la tehnologia digitală obișnuită la inteligența artificială, tocmai aceste competențe trebuie antrenate la noile generații. Cu cine, domnule ministru, dacă dumneavoastră grăbiți plecarea din sistem tocmai a celor care mai au asemenea competențe și stricați imaginea publică a profesiei, deci alungați potențialii viitori profesori cu asemenea competențe?!

Ați argumentat, la un moment dat, că, prin creșterea normei didactice, profesorii vor petrece mai mult timp cu elevii. Dar profesorii vor petrece cu elevii (unei clase) exact acel timp prevăzut în planurile-cadru, deci, nu vă refereați la un câștig al elevilor, ci la timpul petrecut cu elevii, în general, de profesori. Astfel, observația dvs. este cinică și lipsită de respect: profesorii petrec timp cu elevii și ca profesori de serviciu sau la activități extrașcolare și nu pot fi acuzați de lipsă de contact real cu elevii și realitatea școlii. În schimb, numeroși funcționari publici din ministerul pe care-l conduceți, chiar dacă sunt profesori (la bază), nu au mai predat o oră de zeci de ani și nici nu au mai trecut prin școli de mulți ani. Acești funcționari au (re)introdus prin acte normative o serie de comisii și elemente suplimentare de birocratizare în școli, după ce acestea fuseseră reduse pe parcursul anului 2020. Ați mărit normele didactice pentru toți ceilalți, inclusiv pentru inspectorii școlari, dar cei din minister nici nu au vreo obligație de predare. Aceștia cer adesea date statistice de pe-o zi pe alta, la solicitarea dumneavoastră sau a altor persoane din conducerea ministerului, astfel încât directorii, cărora tocmai le-ați mărit

substanțial normele, vor fi nevoiți să lase elevii proprii cu profesorul de serviciu, în timp ce ei vor agrega datele cerute! Din nou, elevii vor suferi, pentru că directorii, la fel ca și profesorii în cazul multor formalități birocratice (ce credeți că vor face inspectorii școlari cu activitățile birocratice pentru care vor avea acum mai puțin timp?! le vor „pasa” profesorilor!) vor fi în școală, dar nu pentru activități care să-i ajute direct pe elevi. Motivul pentru care nu au demisionat aproape toți directorii de școli este așteptarea ca unele asemenea măsuri să fie temporare. Așa cum se întâmplă mereu, unele decizii ale dumneavoastră își vor produce efectele (negative) mult timp după ce nu veți mai fi ministru, atunci când oamenii se vor fi sățurați să aștepte o „reparație”.

Este dezamăgitor și felul cum promovați o minciună prin omisiune, referitoare la „media de ore predate în Europa”, care ar fi de 20 de ore. În acest caz, „media de ore predate în România” în anul școlar trecut este, foarte probabil, de 22 de ore - pentru că aici sunt incluse și orele suplimentare, pentru care nu s-au găsit alți profesori. Induceți în eroare opinia publică prin compararea orelor din normă, din România, nu cu orele din norma didactică, în Europa, ci cu orele din normă plus orele suplimentare, deci orele efectiv susținute. Orice manager din sistemul de învățământ știe că este imposibil să nu existe ore suplimentare, fie pentru că rămân fracțiuni de norme neacoperite, fie pentru că, și în cazul unor norme întregi, se preferă uneori împărțirea orelor între titularii școlii, pentru a se asigura un nivel cert al calității (riscul fiind să trimită inspectoratul profesori care să nu facă față)/ Modul actual de plată a orelor suplimentare duce la efecte negative asupra calității: Profesorii titulari ai școlii nu sunt motivați să preia orele suplimentare care nu constituie catedre întregi, ceea ce duce la acoperirea acestor ore cu ajutorul unor profesori suplinitori care își completează norma chiar și în câte 5 școli. Orarul elevilor devine foarte dificil de realizat într-un mod coerent și nu ține cont de curba de efort.

Sperăm că vom fi auziți. Altminteri, cel puțin, noi ne facem datoria față de societate și tragem acest semnal de alarmă.

Asociația Profesorilor de Limba Germană din România